

De Meerlingen telefoon

Voor wie?

(Aanstaande) ouders van meerlingkinderen, meerlingen zelf en iedereen die al of niet beroepsmatig met meerlingen te maken heeft.

Wie zitten er aan de Meerlingentelefoon?

Deskundigen op meerlinggebied, die allemaal beroepsmatig met meerlingkinderen te maken hebben en meestal zelf een twee- of drieling hebben. Daardoor zullen zij een probleem snel herkennen.

Hoe en wanneer te bereiken?

Elke maandagmorgen tussen 9.00 en 11.15 uur en elke eerste maandagavond van de maand van 20.00 - 22.00 u (als er noodgedwongen een maandag uitvalt, hoort u dat via het antwoordapparaat).

Telefoonnummer: 078 - 6155781.

Hoe hard moeten kinderen groeien?

Een moeder (de gegevens zijn veranderd om de anonimiteit te waarborgen) belde met de volgende vraag: hoe hard moeten kinderen groeien? Deze mevrouw had een tweeling gekregen. Twee jongetjes, die een paar weken te vroeg geboren waren. Eén van de jongens woog maar 1700 gram, zijn broertje was ruim 7 ons zwaarder. Na de geboorte waren er met de kinderen geen grote problemen geweest, met moeder echter des te meer. Zij had na de bevalling alsnog een HELPP_syndroom ontwikkeld (dit is een ernstige vorm van zwangerschapsvergiftiging) en was daardoor op de Intensive care terecht gekomen. Na een moeizame ziekenhuisperiode kon moeder ontslagen worden en kreeg zij dus ook de zorg voor haar beide kinderen, die snel daarna allebei thuiskwamen; de een wat eerder dan de ander. De moeder vroeg zich af waarom het ene jongetje, nu de kinderen al 10 maanden oud waren, het verschil in gewicht nog steeds niet had ingehaald. We hebben doorgepraat over hoe het allemaal met de kinderen ging. Er waren eigenlijk niet zulke grote problemen met eten, wel was er een duidelijk verschil in temperament tussen beide kinderen. Het grootste jongetje had ook heel veel gehuild de eerste maanden en nu had moeder het idee dat zij met dat jongetje niet goed contact kon krijgen. De moeder gaf ook aan dat zij waarschijnlijk achteraf toch een postnatale depressie had doorgemaakt en daar nu langzaam van aan het herstellen was. Zij vertelde dat zij het heel moeilijk had gevonden om te wennen aan het bestaan met twee kinderen, die veel aandacht vroegen en waarvan er één een huilbaby was. Haar eigen conditie was al niet goed en dan nog eens twee aandachtvragers erbij! Het zijn ook haar eerste kinderen en moeder had grote moeite met het op de juiste wijze oppakken van de signalen die de kinderen gaven.

Wat kan een oorzaak zijn van achterblijvende groei:

- onvoldoende aanbod (te weinig voeding, voeding is niet goed klaargemaakt)
- veel spugen of diarree (het komt wel binnen, maar

gaat er veel te vlug weer uit)

- een ziekte in een van de organen. Bijvoorbeeld een hartafwijking, problemen met de longen, een nierziekte of een verteringsstoornis
- een aangeboren afwijking bij het kind. Bijvoorbeeld een syndroom waarbij slechte groei hoort, zonder dat daar een duidelijke verklaring voor is.
- een stofwisselingsziekte
- te laag gewicht bij de geboorte (ongeveer 10% van de kinderen met een veel te laag gewicht voor de zwangerschapsduur halen de schade niet in gedurende het eerste levensjaar)
- emotionele problemen.

Een kind dat om welke reden dan ook niet genoeg aandacht en liefde krijgt, of bijvoorbeeld door een heel langdurige periode in de couveuse niet genoeg contact kan opbouwen met één of enkele vaste personen, kan daardoor problemen gaan vertonen in de groei. Het is ook mogelijk dat factoren in het kind zelf een rol spelen. Een baby die continu huult of steeds overprikkeld is, geeft zichzelf geen kans een goede band op te bouwen met de ouders. Een moeder die langdurig ziek is, of bijvoorbeeld een postnatale depressie heeft, kan grote moeite hebben een goede emotionele band met haar kind op te bouwen. Het is dan ook heel belangrijk dat het probleem wordt herkend en dat de ouders hulp krijgen om het contact met hun kind te verbeteren.

Bij de genoemde kinderen uit het telefoongesprek bleek al uitvoerig onderzoek te zijn verricht door de kinderarts waarnaar zij waren verwezen. Uit dit onderzoek kwamen geen afwijkingen. Moeder had inmiddels ook gemerkt dat als zij het kleinste jongetje op een bepaalde manier behandelde het kind de voeding beter accepteerde en dan ook beter ging groeien. De kinderarts had moeder inmiddels geadviseerd eens te gaan praten met de kinderpsycholoog over de aanpak van de kinderen en om te kijken welke hulp voor haarzelf het beste zou zijn. Het advies van de kinderarts heb ik van harte ►

ondersteund en moeder had inmiddels ook zelf wel ingezien dat er ondersteuning moest komen, zodat zij de kinderen beter kon leren begrijpen. Met goede hulp is het heel goed mogelijk om de band tussen de ouders en kind te versterken en te verbeteren, zodat

verwacht mag worden dat de groei ook zal toenemen. Het kan natuurlijk ook zo zijn dat dit jongetje hoort tot de groep kinderen die het in de baarmoeder opgelopen tekort niet inhaalt.

Marijke Sevat, kinderarts

